

UPEERAAK

Trükitud A.-S. „Eesti Paber“ paberil.

Väljaandja Eesti Ajakirjanikkude Liit.

Nr. 5

14. märtsil 1931

Nr. 5

Tuutu — luutu

Mis mürtsud need mürisevad,
 kus need kandlel kõlisevad,
 pasunpillid pajatavad,
 imehelid immitsevad,
 võluviisid aga võbisevad,
 lustilaulud lajatakse,
 muusika muudkui mureneb?
 Heliparved tõusvad taeva,
 üle linna hüppel aeva,
 nii et ammuli jääb suugi.
 Avab Peetrus taevahuugi,
 heidab pilgu ülalt alla,
 miigab, mõhatab: Mis seal lahti?
 Seletab ingel siis sedasi:
 Need ju on need neegripoisid,
 samad seitungi sulased,

ajalehe ametmehed,
 kurikanged kirjatargad,
 seitsmenda suurriigi samuraid.
 Täna nad tujukalt tantsivad,
 kuletavad kurjalt kingi —
 peavad ju oma pressipalli.
 Nõnda, nõnda — vastab vana,
 habemesüü siludes:
 Laske aga lapsed peavad pidu,
 täna patust nad päris puhtad;
 sulega ei täna sorgi,
 riiva ei ristirahva ribi,
 sähvata ei sääremarja,
 ega kellegi kanda karga.
 Täna nad peopidajad,
 lahked luuga lauakatjad,

kombelisemad kostitajad,
 paremad palliperemehed.
 Tulge, tulge siis — tuutu-luutu!
 Ega meeled ei muudu muutu.
 Tulge aga veeretage valssi,
 taguge tangot tugevasti,
 jagage jalgadele jazzi,
 pookige polkat poogna järgi,
 virumagedat viiuli järgi,
 vihtuge foxi nagu vokist,
 laske „leilendrit“ leemendada,
 karake kas või kohe kadrilli!
 Tulge aga tulge — tuutu-luutu!
 Ega need meeled muudu muutu.

Salmi-Jaak.

Ballil kell 5 hommikul.

„Neetud, nüüd jõuab see mees härra ministrit enne mind intervjueerida...“

Oh need sabad...

Härra Lampson ei jää moest maha.

Juhtkiri — kui soovite

Artikkel pidi kandma pealkirja „Juhtnöörid“, kuid toimetetus kartis, et siis võidakse mõelda, nagu mõtleks me kedagi nõorida. Ka „Näpunäited“ ei sobinud, sest näpuga näitamine, eriti pallil, pole just viisakas. Olgu siis juba juhtkiri.

Urgeestlased pressipalli ei tunnud, ka polnud neil olemas ohvitseride kasiinot. Nad pidasid oma tantsupidusid vabas looduses, need olid n. n. vabaõhupallid (sellest on mälestusena meie pallidele püsima jäänud ainult õhupallid).

Hilisematel aegadel tulid peamiselt pitsipallid. Ka saunaskäimist liigitati vahel pallide kilda. Pressipall on hilisemate aegade sünnitus. Kuna ta traditsioonid pole veel väga kivilinenud, siis lubatagu teha mõningad sõbralikud näpunäited pallile tulijatele.

Pressipallile peab tulema rõõmsas, äraseletatud meeleolus. Kuna suuremal osal meie inimestest nägu harilikult väga tõsine, tähtis ja süng, siis tuleb meeleolu juba nädal aega enne palli ettevalmistama ja raseerima hakata. Ajalehtede juhtkirjad jätta lugemata, erakonnast astuda välja, rahvasaadikutega mitte kokku puutuda, loteriide võitude numbreid mitte vaadata, vekslid mitte välja osta, vekslit mitte võltside, sõbra käest mitte laenu tagasi

küsida, mitte armuda, mitte lasta valida iluduskuningannaks, mitte romantilistel põhjustel elust lahkuda ega mitte riigivanema kandidaadiks hakata. Tuju tõstmiseks võib käia linnavolikogu koosolekutel. Kui see ei aita, siis jälgida hoolega majanduskriisi lahendamist ja ministriteeriumide koosseisude koondamist ning teha natuke lapuat. Uuemast kirjandusest lugeda ainult „Kokaraamatut“ ja ajakirjandusest „Kõmuküla Uudiste“ roimateateid.

Siis peaks pressipallile tulemiseks tuju jätkuma.

Kukkumine tantsupõrandal pole moes, eriti veel kõhuli, sest kõhutaantsu meil hoopiski ei harrastata. Kui siiski keegi vääratab ja kukub, siis tuleb tal seni viisakalt maas lamada, kuni muusika ja tants lõpeb. Muidugi tuleb teda siis pärast põranda küljest noaga lahti kaapida.

Diplomaatide konnasilmad jätke puutumata. Ministritest möödudes teretage iga kord, sest kui pea ei või teie isegi ministriks saada. Daame suudolge esialgu ainult käele. Kuidas te ütlesite? Jaa, jaa. Rohkem polnud mul midagi öelda.

Pallilt lahkudes unustage need reeglid ja juhtnöörid. Andke end shofferi, voorimehe või ekspressi hoolde ja laske koju viia. Kviitungi vastu ära anda.

Toimetus.

Teel ballile noore daami

dekoltee kadunud.

Ausat leidjat palutakse ära tuua ühe kolmandiku osa tasu eest.

Pressi ball

Nende kahe sõna mõiste on mul nüüd täiesti selge. Paar nädalat enne balli pandi mulle kange press peale ja nüüd, kus pidu lahti, löödi mind veerema pallina, mis täis kiva õhku või märga vedelikkku. Käesoleval juhul tuleb arvestada viimasega.

Või kas polnud see puhas pressimine, kui balli lähenedes teinepool pistis nina alla igapäev uusi arveid: ballikleit, brokaatkingad, pealokkimine, pediküür, maniküür, huulepulk ja kõrvarõngad. Pergeli pihta, see on ju lausa laiendamine majandusliku kriisi ajal! Et mine sina memm, ballile, kui tahad, mina ei tule. Kus selle kulu ots, kui mõlemad hakkame end mukkutama.

Agas katsu sa selgeks teha, midagi naisele, kel käivad balli hood peale... „Sa tuled,“ rõhutas ta ja lisas: „Kui ei tule vabatahtlikult, siis viiakse sind autoga kohale!“

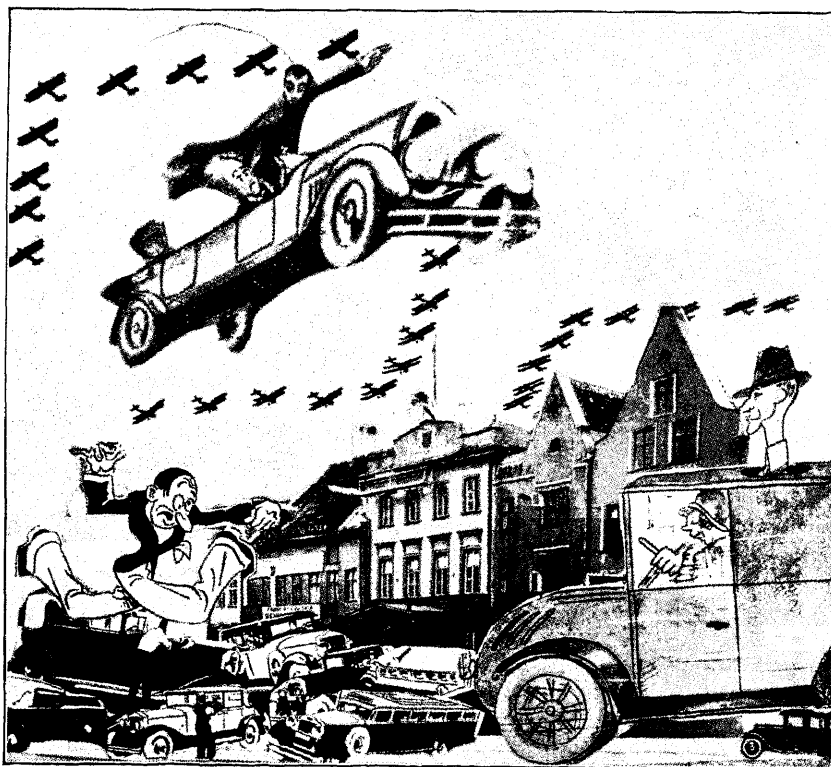
„Toh-hoo tont, siis läheb kohe küüditamine lahti!“ ohkan ja ütlen alistunult: „Eks ma siis tulen pealegi sinuga ballile, mu tragi naisuke.“

„Aga vaata, et sa oled tip-top!“ dikteerib mu teinepool. „Lõug olgu sile, smoking korras ja loobu kord juba nina nuuskamisest sõrmega! Ballile läheb valitud publik.“

Löön kapi ukse lahti, vaatan: smoking mokas! Mu parima sõbra Herman Pikalingu pulmapäeval oli suuri lauavärvinguid ja likööri laava l'vis mu esiplaanil nagu punane cõrv. Waja smoking kohe viia kiirpressija ja puhastaja kätte. (Näete, sõbrad, presse balli ajal pannakse press ka su üripidele ja ülikonnale!). Nüüd oli vaja minna raseerima.

„Kukal olgu klaar nagu korona laud ja habe aetud alt poolt näonahka!“ Käsutan preilit. See kraabib ja lihvib ka siis mu nägu nii kaua, et kuluvad lõuad ja nina jääb püsti nagu suur sarikas. Pead pesti ja puserdati samuti tundi poolteist, aga suuruse mõõt siin ei vähenenud. Kõva kont sees, seepeest jääb kolp kobaks.

Suure rutuga jooksin smokingi järele. Ei ole valmis. Ehk härra tuleb pool tundi hiljem. Kodus aga kallid kaasa kohiseb juba ballikleidis ja käärib: „Kaua sa kolad ja kombiinid? Et sa viie minutiga riietatud oled!“

Külaliste kokkusõit pressipallile.

„Uperpalli“ foto

Kohutav roim Virilas

(Meie Virila kaastööliselt Berliini kaudu traaditeel.)

Virila alevi pagari 14-aastane tütar Zilli on eile õhtust saadik jäljeta kadunud. Kõigi asjaolude ja tundemärkide järele võib oletada tütarlapse röövimist või enesetapmist.

*

Virila alev elab Zilli kohutava saatuse keerises. Nagu kuuleme, on Zilli juba mõnda aega mõttes ringi käinud, vahel olnud tõsine, vahel jälle vallatu. Kord seisatanud Põldemanni raamatukaupluse akna ees ja naeratanud. Mõõdunud suvel käinud Sahnna metsas maasikal. 15. jaanuarist saadik kannud juuksepalnikus sinist linti. Kord mustlase naist nähes sülitanud. Miks sülitas ta? Kas ei aimanud ta ette oma kurba saatust...

Armastanud viimasel ajal süüa suhkrukooke moosiga. Seda võivad vande all kinnitada seitse inimest. Kogu alev on ärevuses.

*

Täiendavalt kuuleme:

Virila alevi liiguvad pöörased kuuldused. 12 kilomeetrit Virilast eemal ühes üksikus saunas kesk põlist metsa on leitud purk mingi saladusliku pulbriga. Oletatakse, et purgis peituvad Zilli maised jäänused. Muidu vägivalla tundemärgid

puuduvad. Oletatakse enesetapmist. Kas ei teinud Zilli enese pulbriks? Virila elanikud teavad jutustada, et Zilli tunnud elutüdimust. Vahtinud sageli peeglisse ja tarvitanud huulepulka.

Meie kaastööline kõnetas teel kedagi turbalõikajat. See mees ei teadnud kogu sündmusest mitte kui midagi. Nii et asi muutub järjest salapärasemaks...

*

Kiirtelegramm:

Täiendavalt kõigile eelmisele teatab meie kaastööline, et Zilli tuli just praegu koju tagasi, elusalt ja tervelt. Kogu saladus on selgunud: Zilli käinud tädi juures. Meie kaastööline soovis Zillile õnne õnneliku pääsemise puhul kohutavast õnnetusest, — kui see kõik nii oleks läinud, nagu meie lehes oli kirjelatud.

Edeli kedeli keiu veiu

musta siidi oani aani...

Siit on maharaiutud järgmised sõnad:

Edeli kedeli keiu veiu

musta siidi oani aani...

mis olid kogemata ühest varstiilmuvast luuletustekogu materjalist „Uperpalli“ sisse murtud.

„Vana poisu!

Ootan balli nagu päikese tõusu. Ootan sind õnne värinaga rinnas, nagu ootas Julia oma Romeot. Aga ära unusta, mis otsustasime: kui sinu eidel on schampusest juba silm segane, siis ootab sind su väike Violeta.“

„Mida sa seal loed?“ küsis mu naine ja krauhti oli kiri ta käes. Luges ja vihastas puudri puhanaseks. Kus siis tehti mulle alles sõit sisse! „Pole siin Violetat ega midagi, tantsi ainult minuga!“

Ja saabus tants vahetpidamata. Kas oli muusikat või ei, eidel polnud muud kui hõõritas. „Või sina, patune põrnikas, vahetad armastuskirju! Lase aga kodarad käia! Täna lööme kestvustantsu rekorda.“

Nii siis veerlesin ja keerlesin. Kui kaua see kestis, ei mäleta. Koju sõitis auto, kodus voodi, kõik keeritlesid ja kõikusid, nagu oleks kogu maailm muutunud üheks suureks palliks ja sellele annab vana kuri ise oma kabjalööke.

Ma iialgi ei unusta seda tantsu ja tralli, seepärast kirjutan need read „Uperpalli“.

Heini.

Pankadele soovitames uuremal hulgal

katmata tshekke.

PSTEIN & Ko.

Balli potpourri

Time is money. Seepärast ei tarvitata toda kallist vara vaimutuks ballikeskusteluks, vaid kasutatakse selleks valmistooteid lööklauludest. „Schlagerid“ asendavad nüüdsel ajal meie isade ja vanaisade paratamatuid käsiraamatuid väikese, lihava ja häbematu poisikese — Amori võitlusväljal.

Tänaselgi ballil näeme sõnakehva noortmeest haaravat lööklaule, kui päästerõngaid hädaohlikus vestlemise voolus.

„Fräulein pardon, ich glaube, wir kennen uns schon...“

väljendub ta esitlemisel. Või tuletab meelde:

„Schüchtern habe ich mich Dir vorgestellt...“

ning olles nautinud paar klaasikest meie suurepärasest bowlet, sest

„Man braucht ja so wenig um glücklich zu sein“

julgeb ta juba paluda:

„Darf ich um den nächsten Tango bitten,“

et tantsu lõppedes pisut kuume-

malt sosistada:

„Ein Tango für Dich.“

Bowle orkestri helid ja veel midagi muud on oma mõju avaldanud juba sel määral, et mees konstateerib:

„Dein Mund ist Musik“

ja hetk hiljem palub:

„Wenn Du Dein Herz verschenkst, dann schenk es mir!“

Oleneb daami temperamendist ja — tuurist, kuidas ta sellisele ettepanekule reageerib. Kas patuselt:

„Ich bin von Kopf bis Fuss auf Liebe eingestellt“

või tuliselt:

„Lass mich ein Mal Deine Carmen sein...“

Õndsas meeleolus hõljutakse parkeetil.

Es singen die Geigen...“

Ent hommiku lähenedes peab rüütel veenduma, et

„Ich hab' kein Auto, ich hab' kein Rittergut“

mida maha võiks jua. Melan-koolselt lahkub ta poolsalaja äsja leiutatud paleusest:

„Frage nicht, warum ich gehe...“

Peaks aga järgmisel nädalal selguma, et tolle kütkestava tantsukaaslase suhtes on maksev:

„Es gibt eine Frau, die Dich niemals vergisst —“

siis kujuneb finaali traagiliseks, sest sellised naised ikkavad perekonnaseisumetit.

Onu Peeter.

Teatan sellega, et

mina oma võlgade eest

ei vastuta. Lugupeetud shirante palun allkirjade andmist jätkata.

Aupaklikult

KAAREL KUPUJÜRI.

Pressipall kokkuhoiu tähe all

Tänavune pressipall peetakse kokkuhoiu tähe all. Külalisi palutakse higi mitte rätiga ära pühkida, vaid korjata ühte suurte anumasse; higist valmistatakse pärast lõhnaseepisid.

Äkkiarmunuid palutakse sündmusest kohe teatada, et üleliigne elektrivool juhtida linna elektriyaama — kotiuulitsate valgustamiseks.

Parimaks kokkuhoiuks aga on ülirohke loteriipiletite ostmine pressipallil, sest võidate siis kindlasti rohkem.

Huvitav muinasleid

Eesti-Läti piiril toimetati neil päevil arheoloogiline väljakaevamine. Leiti mingi ürgaegne dokument, mis lähemal vaatlusel osutus Eesti-Läti tolliuniooni lepingu tekstiks. Milal seesugune imelik leping sõlmiti, on teadmata.

Grupp pressikindraleid ballil.

G. Luiga J. Tõnisson E. Laaman A. Tupits A. De Vries

H. Moorson
Pressimeeste liidu esimees

J. Taklaja
Pressimeeste liidu abiesimees, nagu teda on näinud Ungari karrikaturist Strobl

Lauluimä Vabavarna Anne

Tervitusleelo pressipallilõ

Niigri no poisi noorõkõsõ,
Musta mehe no mulludsõ,
Tindi tõstja no tõrvadsõ,
Paprõ purõja purudsõ,
Lehtepandja no lõhnadsõ,
Tõõsõ mihe tiutaja,
Musta mõsu muilõ kandja,
Kõmu tegejä kõõmadsõ,
Kärä tegejä kärnadsõ,
Ku ti nu tiit tuud umma pitu,
Umma pitu, nalla mitu,
Vesti sällän om vesidse,
Hiussõ kukrõh um higidse,
Sälg um likõ liugu laskõ,
Kõttu um viina vinnatu,
Õllõkõist um õigõlt võetu,
Konjakut um kokku juudu,
Veinikest om veidü jäetü,
Olgu siss illo ilosahe,
Rõõmukõist siss robinaga,
Lõbukõist lõuaperäni,
Nallakõist nabavarrõni.
Olõ-õi egapäiv pitu peetü,
Pitu peetü, viinu veetü,
Juudu viinu juudimuudu,
Süüdü süüike setu muudu,
Tandsu lüüdü tarõkõsõn,
Kodu ronitu kápäli.

Om küll muidu tüükest tettü,
Tüükest tettü, vaiva nättü,
Riigivargid um varitu,
Võltskust um võlla tõmmat,
Petüst um peoga lüüdü,
Sohki tegijid soolatu,
Roiskõ um roosatu,
Tikõt miist om tiutõt,
Hääd miist um hällütet.
Olku siss pidu pikäline,
Naarukõnõ nakulinõ,
Lõuakõsõ lauluperi,
Jalakõsõ jandiperi,
Tõõsõ asja tandsuperi.
Pidäge siss pikkä pitu,
Niigri poisi no noorõkõsõ,
Musta mehe no mulludsõ,
Tindi tõstja no tõrvadsõ,
Lehtepandja no lõhnadsõ,
Kõmutegejä kõõmadsõ,
Kärätegejä kärnadsõ.

Anne Vabarnale pühendanud
Vabavarna Anne.

Pedseri maah,
Poluvernigu küläh,
Umah taloh
Aho otsah.

Endine kuningas vajab kohe kiirelt uusi
alamaid,
kes oleks igasuguse tingimusega nõus.

Jääolud on lahenemas. Pallikuumuse tõttu on jäätis sulama hakanud.

Minorka hertsogiriigis kukkus riigikord ümber. See oli tulnud sellest, et keegi turist oli nohu saanud ja kõvasti aevastanud.

Registreeriti jumalagajätmise ja surnete põletamise lihtsustamise ja hobuseunenägude arendamise ja armastamise ning süvendamise selts. Algab ligemal päevil tegevust.

Ballihoog on haripunktile jõudnud.

„Uperpalli“ foto.

Pressipalli foxtrott

Viisi loonud C. Maiste, sõnad — Et. ja Gi.

Enne kuulsat Gutenbärki polnud üldse lehevärki ning manuskriptid olid allpool krii- Kuid siis võeti teine toon, [tikat. loodi press ja rotatsioon ja tehti massiliselt kõmu ja poliiti- Sest ajast võimul lehed, [kat. tüüri juures pressimehed, pressivad, et märg on särk. Kõiges süüdi Gutenbärk. Selle aga unustame ära, kesk tänast pressipalli kära, et enne kuulsat Gutenbärki polnud üldse lehevärki.

Pole kerge teha lehte, — see on nii, kui peksad rehte. Ja siiski kuuled lugejatelt nurinat. Me ei kao, kui viitsid vette, astume vaid kõigi ette, kuigi tunned seljal vahel surinat. Sest kõik need õiendajad — aastas mitmed sajad — söövad ära viimaks tuju, moonutavad ka su kuju. Kõik selle unustame ära kesk tänast pressipalli kära — et pole kerge teha lehte — see on nii, kui peksa rehte.

Paber — see on tehtud puust, lehe sisu — luu me luust ja päevad otsa kogume me uudiseid. Ühendus peab olema järjest kogu ilmaga — lugejate võitmiseks on tarvis uusi Kui käes ka viimne-päe' — [teid. leht ei ilmumata jää: täpne kirjeldus seal sees, kuis ilm hukkus, keerles, kees... Ka selle unustame ära kesk tänast pressipalli kära, et paber — see on tehtud puust, lehe sisu — luu me luust.

Pressipalli täna peame, sammud foxiriitmi seame, ei tüli ole siin, ei vihavaenlasi! Kaugel meist on poliitik. Oled noor sa või antiik — Suru kõvemini neiu tantsul kaenlaagi! On kuigi kuri naine, olgu kibe elu maine, olgu tühi rahakott, olgu käes kas või pankrott — kõik selle unustame ära, kesk tänast pressipalli kära — sest pressipalli täna peame, sammud foxiriitmi seame.

ROMAAN

Lillil oli valida kahe austaja vahel. Mõlemad tantsisid hästi ja ei hoolinud kuldest. Mugav õhtu oli nii ehk teisiti kindlustatud. Kumba rohkem eelistas, selle üle ei juurelnud Lilli kunagi. Et nad teda võrdselt jumaldasid, selles polnud kahtlust. Et vahekordi mitte rikkuda, andis ta austajale korvi ning ilmus pressepallile käekõrval vanadusest nõdra prokuristiga. Kui kavaler oli ta teiste arvates väljaspool võistlust — täiesti kahjutu ühele noorele neiu.

August ja Artur, nii olid Lilli austajate nimed, kuuldes neiu valikust, ujuisid nad seitsmendas taevas: kumbki lootis, et nüüd on neiu kogu õõ ainult tema päralt.

August oli kärmem: ta sai endale balli avamistantsu. Artur istus süngelt, näris küüni ja tühjendas tantsu kestel kroonilise karahvini. Algas tango — vahetusid osad. Nüüd põrnitses August, pooltühi konjaki pudel nina all.

Kogu õõ lendas Lilli liblikana kahe kavaleri vahel. Ta leebus anduvalt kumbagi keha vastu, kumbagile sai osaks nõiduvaim naise naeratus.

„Ainult minu oma oled sa,“ sosistas Lillile kõrva August.

„Oled ainult minu...“ ohkas Artur.

Kui loitis koit ja pallisaal tühjenes külalistest, oli ka võistlejatel kavaleeridel otsas jõud. Armukadeduse ussikesest tapmisest väsinuna puhkasid nad tühjade pudelite paretari taga.

Teel kodu toetus Lillikese pea prokuristi rinnale. Prokuristi karvane käsi paitas õrnalt täis serpentiine vallanud juukseid.

„Ah, sina väike ritsikas...“ sosistas ta seitsmeteistkümneme aastase õhinaga.

„Ah, sina mu suur rumal poiss,“ naeratles Lilli, ulatades huuli suudluseks. *Püübeleht.*

Õiendus.

Austatud „Uperpalli“ toimetust!

Palun lahkest ruumi lubada.

Ajaleht „Maa ja taevas“ kirjutas, et mina olevat oma naist Krööta löönud pudrunuiaga ja söimanud teda peekoni kihvaks. See on häbemata vale ja laimudus ja plameerimine. Mina võtan toimetaja kohtulikule vastutusele.

Mitte pudrunuiaga ei löönud ma Krööta, vaid margapuuga, ja mitte peekonikihvaks ei nimetanud ma teda, vaid ninasarviku hännaks. Ja seda ta ka on.

Aupaklikult

Tõnu Tops.

Tipploom-insener võtab oma peale

õhulosside ehitamist

ja parandab ka losse. Kukerkuudi uul. 3333.

„Kuidas meeldib pressipall?“

Tegime oma välejalgsele reporterile Mats Marakratile ülesandeks toimida kiirintervjuu pallikülalistega, asetades neile ainult ühe küsimise: „Kuidas meeldib pressipall?“

Veerand tunni pärast tuli M. Marakratt tagasi ja kirjutas:

Kõige esimesena peatasin frakisabast

ministrit,

kes oli parajasti pallituju hari-punkti lähedale jõudmas. Mu äkiline ilmumine kergitas pilvekese ta näole, suunurgad tõmbusid kipra:

„Ah — teie — ajakirjanik — ka siin — pressipallil!“ Mu küsimise peale tuli pilgukese aja pärast läbi-kaalutud vastus:

„Õigust öelda, praegu on sellest veel varajane rääkida. Küsimust ei ole veel üheski komisjonis kaalutud. Ja — üldse — praegu on see veel lahtine ja nii öelda riikline saladus... Vast edaspidi, kui selgub...“

Lippan edasi. Taban varukast

kindrali,

kes mulle heidab hämmastunud pilgu.

„Kuidas meeldib pressipall?... Aga mis puutub see teisse? Ei, kuulge, need ajakirjanikud ei jäta sind ka siin rahule. Mõtelge ometi: hiljuti küsis minul keegi, kes nimetas end ajakirjanikuks, et kus, kuidas ja millal sain ma tuttavaks oma praeguse naisega... No saat-sin ta — ikka päris parajasse paikaka... Ja mis te arvate? Ta pani mu vastuse sõnasõnalt lehte!.. Ei, tänan — mina ei vasta. Panete jälle „Uperpalli“...“

Ja ei vastanudki. Lähen tuulispasana edasi. Lõikan edasipääsu

pangadirektoril,

küsid, et kuidas meeldib pallil.

„Mis te ometi arvate,“ vastab: „kuidas võite seesuguseid kuulujutte levitada. Meie pank seisab täiesti kindlal jalal. Meie jooksvad arved ei jookse kuhugi. Võtame kõik krahhi juttude levitajad vastutusele. Kirjutage niimoodi, et rahvas olgu julge...“

Ütles ja läks loteriilaua poole. Kumardun ja asun samal hetkel põiki teele ette nägusale

kinodiivale,

ka temalt küsid, kuidas meeldib pressipall. „Tänan küsimast,“ nae-

„Uperpalli“ kiirtelegramm.

(Erikirjasaatjalt viimasel minutil.)

SÕDA

Libeeria ja Paraguai vahel pole lahti puhkenud. Seesugust võimalust pole ka olnud ega sellest keegi kunagi kõnelenud. Kõik on üpris rõõmsad.

Käesoleva numbriga hakkab „Uperpallis“ ilmuma uus ülipõnev, silmipööriv, kaelavenitav romaan

Soomelahe piraat
ehk
armastus piiritusepurgis.

1. peatükk.

Jukka haaras oma tugevate, karvaste kätega kapteni tütre süle, viskas ta õlale ja ronis nõõrredelit mööda masti otsa, kus püüdis end oma saagiga purjede vahele peita. Piiludes purjede vahelt, nägi ta äkki al! laevadekil kaptenit, kes sihtis revolvriga ülesse — kumma pihta? Kananahk jooksis mõlemil üle ihu. Kõlas pauk — ja ülalt langes jahukotina alla...

(Järgneb järgmises numbris.)

ratab särasilmil vastu: „Olen sündinud Sinimäel, vaeses popsi perekonnas. Mind kohtas kord sakste perekonnas rikas Ameerika dollarimiljonär, kes oli vaimustatud mu tantsust ja sinisilmadest. Võttis mu Ameerikasse kaasa. Ja nüüd olen Hollivoodis kinotäheks. Eks ole romantiline. Mu armsamaks seltsiliseks on taltsutatud krokodill. Mu süda on alles vaba. Ah autogrammi soovite — —“ ning järgmisel hetkel suskas mulle täitesulepeaga oma nime mansheti servale.

Tänasin ja marutuulena paiskus rinnakul edasi.. Haaran kraest kinni tüsedakasvulisel

ärimehel.

„Kuidas meeldib“ jne.

„Mis ta, kurikass, meeldib — puh ja äh. Näe, rasked ajad, vekslid kipuvad seakarja... Tellisin omale siin laua, aga ei julge juure istuda. Maksuinspektor põrnitseb kõrvallauas. Loeb iga suutaie ära. Ja läbikäigumaks ja tulumaks... Vastus seegi.

Võtan usutluse alla lõpuks pealtnäha päris

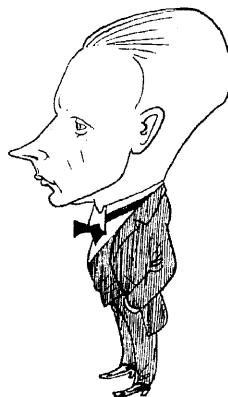
hariliku sureliku.

Kuid teda oli raske tabada, sest ta hõljus lae all õndsuse pilves. Tirisin ta sealt jalgupidi alla. Et kuidas meeldib? „Oi, suurepärane, suurepärane...“ oli vastus, ning järgmisel hetkel kerkis ta jällegi lae alla. Vastusega olin rahul.

Saarafinna pressimeeste vägi.

Oskar Mänd

Hugo Kukke

Jonny Viik

Richard Janno

Paul Kanarik

Romulus Tiitus

Balliceelne uni

(Naaber-laudkonna kõnelusest kirja pandud.)

„Ma olin juba ballirüüs ja roosatades läikis küüs ning huulil punas mingi kord, et imetleks ka päris lord.

Siis laskus uni laugele, läks pilguks kõik must kaugele. Ma tukkusin nii pool- või tund ja nägin imekaunist und.

Näen: ball on juba täies hoos. Kõik tähtsad diplomaadid koos. Seal hakkas üks neist vantsima mu poole, kutsus tantsima.

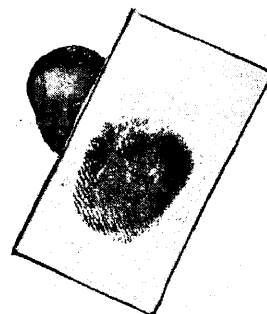
Küll surus ta mind tugevalt ja vaatles paljulugevalt.

Siis äkki — rinnust tungis ohe — mu ümber põimus nagu lohe — ta oli selge armuneel, mind suudles kuumalt — veel — ah veel — — —

Siis ärkasin. Hetk ehmatuse pakkus — vaat kus lops! — mu huulilt magust minki lakkus mu väike mops...“

Uus teooria

Teadlaste ilmas äratas suurt tähelepanu kuuludus, et professor Zveisten on leiutanud uue teooria, mis käsitab päikesekiirte lennukiiruse sõltuvust protestitud vekslite arvust. Majandusteaduses ähvardab see tuua revolutsiooni. Selle abil loodetakse ka meie väliskaubanduse bilans tasakaalu viia.

Toimetajast jäi väike näpujälj

Tähele panna! Läbi lugeda! Pähe õppida!

Kui aeg on väga kasin
ja õmmelda on vaja,
siis **Singer**-õmblusmasin
seal hädast aitab maja.

Kui puudub rõõmuallik —
hea raadioaparaat,
teid aitab
Telefunken ja **Tartu telefoni vabrik** —
„и слушать папа рад“.

Teid üle mere, mandri kannab
lennul „**Deruluff**“
Head maitsvat jahu annab
teil **Roterma**n ja **Puhk**.

Kui ihkad hüva jooki
ja oled õllemokk —
sind kostitab „**Livonia**“
ja joodab **A. Le Coq**.

Miks äkki tuju langus,
miks äkki meele härm?
Üks pabeross — see aitab —
„**Astoria**“, „**Laferme**“.

Mis võlu peitub daamis,
kuis näib ta nõnda noor?
See tuleb lõhnaõlist,
mis vabrikust „**Odor**“.

Tal riie nagu inglil,
nii ülevalt kui alt;
ei imestada maksa — see
vabrikuist „**Kreenbalt**“.

On vaimutoitu saada parim moodus
vaid külastada kirjastusi
„**Noor Eesti**“, „**Loodus**“.

Sõit sooritada üle mere — tühisus,
kui avitamas
„**Tallinna Eesti Laev**ühisus“.

Ei kurja sünnita, mis sisse läheb suust,
veel eriti, kui on „**Estonia**“ see juust.

Ja kõigist veinidest on ette ka
„**Emlo**“, „**Calorica**“ ja **ETK**.

Muu toidu kõrva
peab käima makaron „**Minerva**“.

Kui vajate te pesu — olge vilgas,
sest kiirelt rahuldab te soove **O. Kilgas**.

Ei mainimata jätta või,
mis keelel, südamel „**Extraktor**“ taimevõi.

Kui kana kaagutab,
te küsite siis — kuna?
Ent kohe rahuldada võib teid „**Muna**“.

Kes seda veel ei tunne, kompagi,
et õlid parimad on „**Schell Company**“.

Mis tuleb nüüd, on kino ülemlaul, akkord —
„**Gloria Palace**“,
„**Modern**“, „**Rekord**“ —
ohoo — „**Endla**“ ja „**Bi-Ba-Bo**“.

Ei unarusse tohi jääda sport.
Siin aitab „**Esto**“, kaup kel prima sort.

Kui tuleb vastu lell ja küsib mis on kell?
Ei tea. Hm, veidi piin.
Siin aitab ent **Rubin**.

Ahjaa, ahsoo —
ei meelest tohi minna **E. Reisibüroo**.

